SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA 26 JUNI 1941

HET NIEUWE BROERTJE

HET BORDJE VAN ANNABELLA

DOOR WILLY SCHERMELÉ

Tekening Willy Schermelé

NERGENS vond Tineke het zó gezellig als bij grootmoeder. Niet alleen dat grootmoeder nooit moe werd sprookjes te vertellen, maar het was er ook zo echt knus in huis. In de gang begon het al. Daar stond een oude klok, die veel groter nog dan Tineke was. Het was een klok met een wijzerplaat, waarvan je ook de stand van zon, maan en sterren kon aflezen. Telkens als de klok een vol uur sloeg, speelde zij een aardig wijsje uit lang vervlogen tijden.

In de huiskamer van grootmoeder hingen portretten in zwartglanzende, ovale lijsten. Het ene portret was dat van een vriendelijk lachend meisje met prachtige, lange vlechten om haar hoofd gewonden en een wijde hoepelrok aan. Het andere portret vertoonde het ernstige gezicht van een man met een baard. Er hing ook een grappig huisje aan de wand, dat er uitzag, alsof het besneeuwd was.

Grootmoeder noemde dat het weerhuisje. Bij regenweer kwam er een olijk mannetje naar buiten met een ouderwetse paraplu. Zodra echter de zon ging schijnen, maakte het mannetje plaats voor een vrouwtje met een kleurig parasolletje.

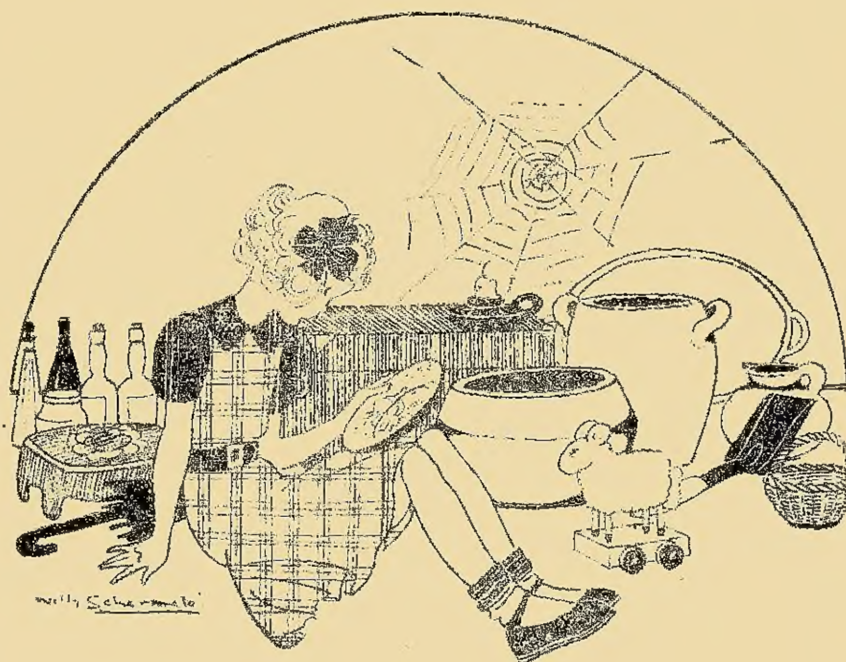
O, er waren bij grootmoeder nog zoveel aardige dingen! Op de schoorsteen stonden porseleinen poppetjes, die sierlijke danspasjes maakten en altijd pret schenen te hebben.

Maar het liefst speelde Tineke toch op zolder, als ze bij grootmoeder op bezoek was. Daar heerste zo'n stilte, dat het net was, of alle voorwerpen, die er lagen en stonden, rustig sliepen. Ja, eigenlijk vond Tineke het er ook wel een beetje geheimzinnig. Het kon er zó stil zijn, dat je er soms van in slaap viel....

Die middag had Tineke weer verlof gekregen van grootmoeder, om op zolder te gaan spelen. Half op haar tenen liep ze over de houten vloer. Waarom ze zo zachtjes liep, wist ze zelf niet. Misschien vreesde ze wel, al de dingen, die grootmoeder op zolder had geborgen en die er zovele jaren sluimerden, te zullen wekken. Die eenzame, stille zolder, waar geen geluid van buiten doordrong, was voor Tineke een soort wonderland. Daar lagen allerlei dingen, waar je zo fijn mee kon spelen. De vorige keer had ze in een oude theestoof met koperen bandjes en hengsel ontelbare scheurkalenderblaadjes gevonden. De datum stond er op gedrukt in een krans van zwierige krulletjes en de Zondagen stonden er zelfs in mooie, ronde letters en cijfers. Wat had Tineke met al die kalenderblaadjes leuke spelletjes gedaan!

Vandaag echter wilde Tineke eens neuzen, welke verrassingen ze nog meer zou kunnen vinden. In 'n hoek van de zolder stond een kist, die al lang haar nieuwsgierigheid had opgewekt. Wie weet, wat daar wel in zat!

Haastig legde ze het speelgoedschaapje, dat ze onder haar arm mee naar boven had genomen, op de grond en opende het deksel van de kist. Gemakkelijk ging dat niet, want het was een heel oude, eikenhouten boekenkist en het optillen van het deksel ging bijna boven de krachten van klein Tineke. Eindelijk kreeg ze het toch gedaan en met een kleur van inspanning begon ze nieuwsgierig in de kist te snuffelen. Een aardig bordje met blauw en goud had al dadelijk haar bewondering. Het was een eenvoudig stenen bordje, ongeveer zo groot als een gewoon etensbord. Doch wat Tineke zo bewonderde, was het landelijk tafereeltje, dat men er op had geschilderd. Het

stelde een veld voor, waarop een kudde schapen graasde. Op de voorgrond stond een lieftallig herderinnetje, dat Tineke lachend scheen aan te kijken. Aan de kleding van het herderinnetje te zien, moest het al héél lang geleden zijn, dat ze haar schaapjes hoedde. Aandachtig bekeek Tineke het vredige tafereeltje.

„Misschien is dat Annabella, het herderinnetje waarvan grootmoeder me onlangs heeft verteld," dacht ze hardop. „Ze heeft hetzelfde keurige jurkje aan, en ziet er even lief uit...."

Terwijl Tineke haar ogen maar op Annabella gericht hield, merkte ze.... dat het landschap op het bord begon te groeien.... Tineke vroeg zich af, of ze waakte of droomde, maar intussen werd het beeld steeds groter. Het was nu zo groot, dat het de hele zolder besloeg. En toen gebeurde er iets, waarvan Tineke toch even schrok. Het herderinnetje stapte tussen haar schaapjes vandaan en zei zacht:

„Je hebt gelijk, lieve Tineke, ik ben Annabella. Ik vind het hier na zoveel jaren rust wat eentonig. Daarom had ik je willen vragen, Tineke, om ons mee naar beneden te nemen en...."

Annabella hield plotseling op met spreken, om de herdershonden te vermanen, die de schaapjes te ver lieten afdwalen. Een van de honden kwam nu vrolijk blaffend op Tineke toe en wilde juist tegen haar opspringen.... Daar schrok Tineke werkelijk van en met een schok werd ze wakker. Naast haar lag het bordje, maar.... haar speelgoedschaapje was weg! Annabella glimlachte nog tegen Tineke, alsof ze zeggen wilde: „Ja, ja, in je droom heb ik heus tegen je gesproken."

Tineke vond het wel vreemd, dat haar eigen schaapje, dat ze die middag mee naar boven had genomen, zo ineens verdwenen was. Vaak heeft zij zich nog afgevraagd, of het nu met de kudde van Annabella was meegelopen, dan wel of het op zolder was zoekgeraakt. Ook grootmoeder wist daar geen antwoord op. Maar wel zei ze:

„Neem het bordje maar mee naar huis, Tineke. Van zo'n mooi bordje smaakt de pap dubbel goed!"

En sedert die middag heeft Tineke haar pap dan ook altijd gegeten van het bordje van Annabella. En telkens als Tineke met haar lepel op de bodem van het bordje kwam, dat wil dus zeggen, als ze haar pap al bijna helemaal had opgegeten, was het alsof Annabella goedkeurend knikte.

★

KLEUR-PLAATJE

★

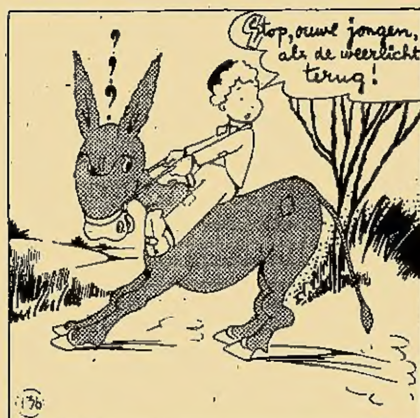

(Eigen tekening)

TOMMIE'S AVONTUREN

DOOR PIET BROOS

Tommie, die net omkeek, zag dat de zeerovers in de moddersloot terecht waren gekomen en liet zijn ezeltje dus vlug omkeren. Het was een prachtkans om de rovers te vangen.

Tommie raapte vlug het pistool op, dat uit de handen van Lapoor was gevlogen, en daarmee hield hij de rovers in bedwang. „Handen omhoog!" commandeerde Tommie.

De vier rovers staken hun handen in de lucht en marcheerden de weg terug. De kapitein was rood van woede, omdat hij door zo'n tegenstander was overwonnen.

Maar Zebedeüs was niet in de sloot terecht gekomen en voor de schutting al van de rij-koe afgevallen. Eerst zat hij wat versuft te kijken en wist niet waar zijn kameraden waren.

Hij keek eens links en loerde eens rechts en zag toen, dat Tommie zijn kameraden had gevangen genomen en ze wegvoerde. Sapperement! Daar kreeg Zebedeüs een dappere bui van.

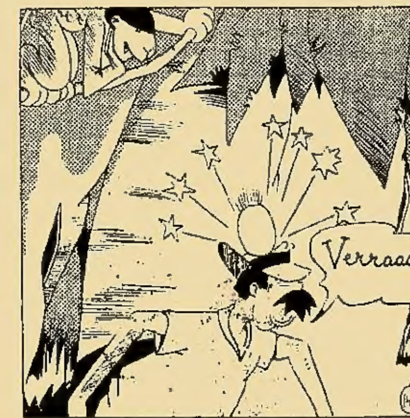
„Ik zal hem wel krijgen!" zei Zebedeüs en sloeg met zijn vuist op zijn borst. „Iemand die met mij te doen krijgt, is nog niet gelukkig."

Tussen de struiken en in de schaduw van de bomen sloop hij achter Tommie aan. Hij was wel een beetje bang voor het zware pistool, dat Tommie hanteerde, en sprak zichzelf moed in.

„Hou je hoofd koel!" zei Zebedeüs, toen hij dichtbij was. Een aapje hoorde dat, plukte een kokosnoot af en smeet die op het hoofd van Zebedeüs.

Die schrok zich een hoedje en zakte van angst haast door zijn benen. Maar toen hij merkte, dat er verder niets met hem gebeurde, ging hij Tommie weer achterna.

WILLY WEETAL'S WEDERWAARDIGHEDEN.

DOOR R. M. BRINKERHOFF

IK GELOOF DAT HET AL LAAT WORDT! IK MOET ME HAASTEN!

WILLY, NEEM BOB EVEN MEE! HIJ ZIT AL DE HELE DAG THUIS!

IN ORDE, MAMS. SCHIET OP, BOB!

GAUW, BOB, HET IS NOGAL FRIS. TREK DAT WOLLEN VEST MAAR AAN!

DUURT HET NOG LANG?

BOB, WACHT EVEN! DOE JE GUMMILAARSJES AAN!!

WAT KOMT ER NOG MEER?

NEE, ZO KUN JE NIET MEE, BOB! DENK AAN JE KEEL EN DOE DIT DASJE OM!

NOU, EINDELIJK! IK HEB MIJN TIJD VERKNOEID! WE MOETEN RENNEN!

HALLO, BOB! IK WOU NET MET JE GAAN SPELEN !!

HALLO, HARRY!

?

COPYRIGHT

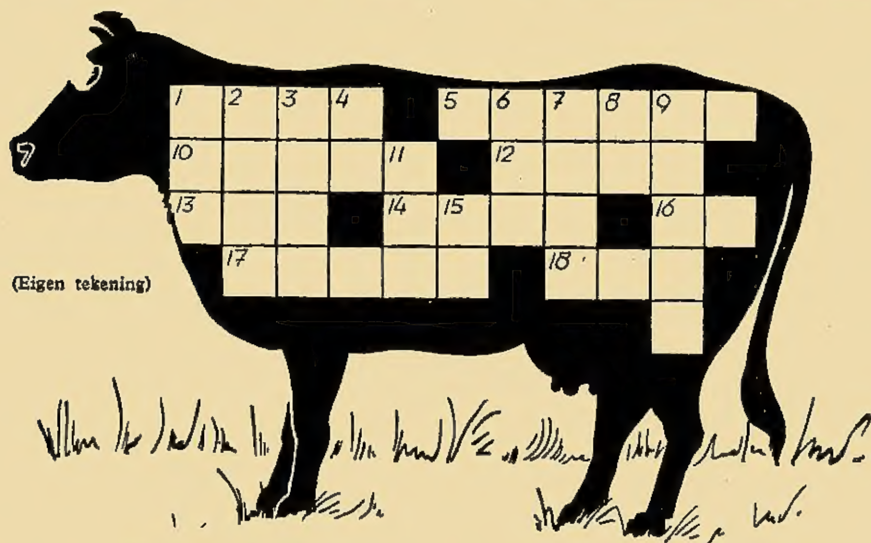
!

IK GA TOCH MAAR LIEVER NIET MEE, WILLY. HARRY EN IK GAAN SAMEN LEKKER SPELEN. GA JIJ MAAR ALLEEN, HOOR!

!

R. M. BRINKERHOFF

BONT ALLERLEI

(Eigen tekening)

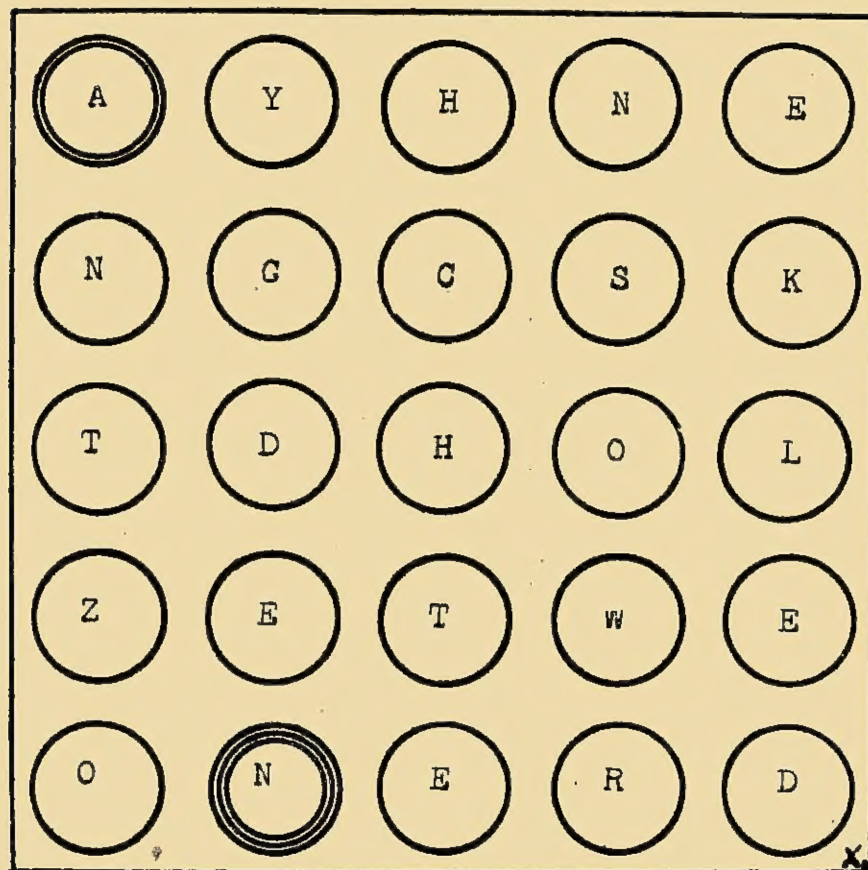
KOE-RAADSEL

Van links naar rechts:

1. Slag.
5. Maakt brood.
10. Gebergte in Rusland.
12. Inham van de zee.
13. Voordat.
14. Geneesheer.
16. Honinginsect.
17. Opbrengst van een kapitaal.
18. De deur is . . .

Van boven naar beneden:

1. Het afgebeelde dier.
2. Worden schoenen van gemaakt.
3. Slee.
4. Vader.
6. Hoofd van een abdij.
7. Hang je pak in de kleren....
8. Kade.
9. Ooievaar.
11. Smalle plank.
15. Zangnoot.

Oplossingen vorig nummer

KRUISWOORDRAADSEL

```
              E
              E
            O N S
      B E   N D E
    H E L   D   I
  D R A   P E E N
H Y E N A   R G
    E D A M   E N
  S P I R A A L
E I   G
```

KAMRAADSEL

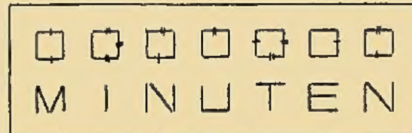
```
R E M B R A N D T V A N R I J N
A   I   A   I   A   Z   O   O
A   E   A   E   N   IJ  O   O
D   R   M   T   D   N   S   T
```

RARAWATISDATJES

1. Ka-meel. 2. Trompet. 3. T. (thee). 4. De muis van de hand.

LUCIFERSPUZZLE

De met één streepje gemerkte lucifers worden omgelegd. De met 2 streepje gemerkte worden weggenomen.

(Eigen tekening)

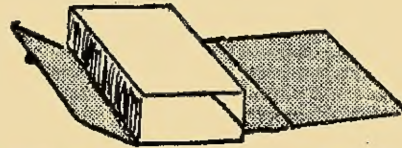
HOE LUIDT HET SPREEKWOORD ?

In bijgaande cirkeltjes staan 25 letters. Dat zijn de letters van een bekend spreekwoord. Alleen moet je 'r dat laatste nog zien uit te halen. Je begint bij het dubbele cirkeltje, links boven. Dus de letter A en je eindigt bij het driedubbele cirkeltje, links onderaan. Dus de letter N. Van A tot N mag je alle cirkeltjes maar één keer doorlopen. Nu op zoek. Het is niet makkelijk, hoor, maar alleen 't begin is moeilijk. Het spreekwoord bestaat uit zes woorden. Wie 't niet klaarspeelt, kijkt de oplossing, die we volgende week geven, maar eens na. Maar niet te gauw de moed opgeven!

(Eigen tekening)

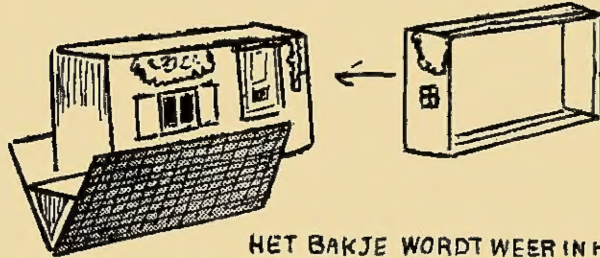
EEN HUISJE UIT EEN LUCIFERS-DOOSJE

DE OMSLAG WORDT OM HET DOOSJE GEPLAKT

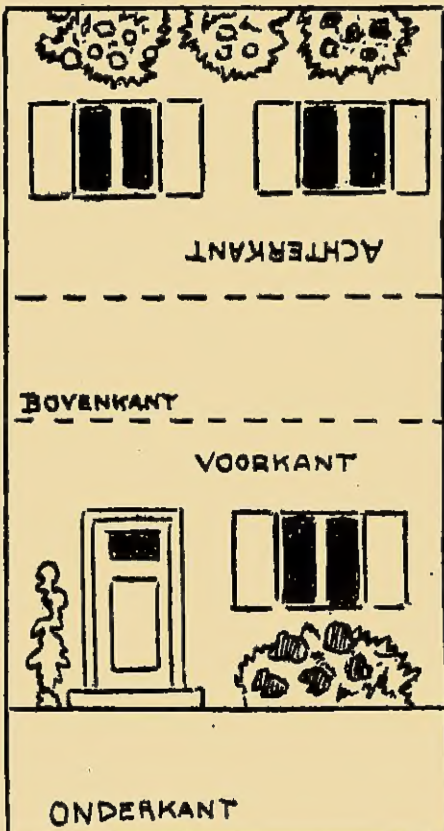

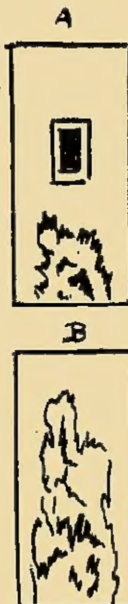
HIER ZIE JE HOE HET DAK WORDT GEVOUWEN LANGS DE STIPPELLIJN. DE STUKJES a WORDE OP DE BOVENKANT VAN HET DOOSJE GEPLAKT

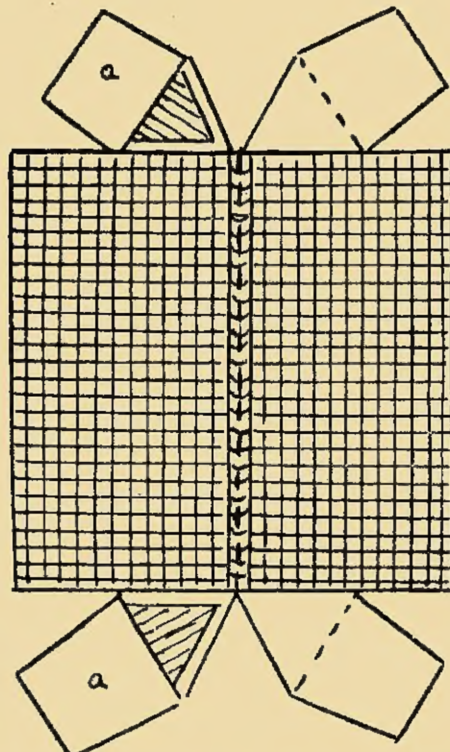

HET BAKJE WORDT WEER IN HET DOOSJE GESCHOVEN EN DE STROOKJES A EN B AAN VOOR- EN ACHTERKANT OPGEPLAKT DAN NOG HIER EN DAAR EEN KLEURTJE.

OMSLAG.

DAK.

(VOLGENDE WEEK NOG 2 MODELLEN) X.

(Eigen tekening)

SJORS VOORZITTER VAN DE REBELLEN-CLUB

BANDENPECH!

